

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τὴν ἐσπέραν τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

·Ο ὅρθρος τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου.

Ἴερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἴερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα¹
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἀγιος ὁ Θεός, Ἀγιος
Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (*ἐκ γ'*)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἴερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'.(19)

Ἐμμελῆς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὅφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ δλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι .

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Ἄύτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὑφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὔλογίαις χοηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἥτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Οτι δώῃς αὐτῷ εὔλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὔφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Οτι δὲ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Υψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εύρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὄργῃ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

“Οτι εξκλιναν εις σε κακά, διελογίσαντο βουλάς, αῖς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἔτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

“Ψωθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ίερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἄναγνωστης: Ἐλαύνη.

Τροπάρια.

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν αληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἴκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἔκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μόνη εύλογημένη.

Ιερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον. (γ') [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτηση]

Ιερεὺς: Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἄμην. **Ἐν** ὀνόματι Κυρίου,
εὐλόγησον, Πάτερ.

Ιερεὺς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἄμην.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου. (δἰς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ' (3).

Κύριε τὶ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Сὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου
καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν
κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. "Οτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν·

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα. ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ' (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
όργῃ σου παιδεύσῃς με.

“Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ’ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Ούκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργης σου.

Ούκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὁστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

“Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν
μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων
καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ώρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ
αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν
ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
ἔμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεὶ¹
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων
καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἥλπισα, σὺ εἰσακούσῃ
Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ
ἔμεγαλορρημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ύπερ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΒ' (62).

Ο Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
ἔδιψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ
μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὗτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὗτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

‘**Ω**ς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“**Ο**τι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

‘**Ε**κολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπισω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὔτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας δόμφαίας· μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

‘**Ο** δὲ βασιλεὺς εὑφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀδυνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

‘**Ε**ν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

‘**Ε**κολλήθη ἡ ψυχή μου ὅπισω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ' (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἔκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἀνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὅν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

Οἱ ὁφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονταί σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέραξα καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τὶ Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἔκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ούδε κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

”Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὡκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

”Ἀνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

”Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς χρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥσ τεκροὺς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἔμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή
μου ὡς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῷ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἥλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι
ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς
σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου Κύριε
ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου δτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (**Δις**)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν δδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (**Τρὶς**)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ ἔξαφάλμου λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ ἢ Εἱρηνικά, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ο Διάκονος: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ὕπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου Οἶκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,..... τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ ἀλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ὀνάγκης τοῦ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Χορός: Κοί, Κύριε.

Ιερεὺς: Ὁτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γεννητῷ, καὶ τῷ
Άγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὕχος πᾶς — Γα

Ο χορός: ^N ^Γ
 ^Δ ^Δ μη η η ην ^Δ

Στίχ. α'. ^χ ^Γ
 ^Δ Εκ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα

μου προς σε ο Θε ος ^Δ δι ο τι φως ^Δ τα προ
σταγμα τα α σου ε πι ι τη η ης γης ^Δ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ρ̄ α α αλ λη η η η λου ου
 ου ου ι ι ι ι α θ̄ Α α α α αλ
 λη η η η η λου ου ου ι ι ι α θ̄
 Α α α αλ λη η η λου ου ου ου ι ι ι

ρ̄

ι α

Στίχ. β'. ρ̄ οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης
 θ̄ θ̄ ι και ο συ νην μα θε τε θ̄ θ̄

οι ε νοι κου ουν τες ε πι ι τη η ης

ρ̄

γης θ̄

ρ̄ α α αλ λη η η η λου ου
 ου ου ι ι ι ι α θ̄ Α α α α αλ
 λη η η η η λου ου ου ι ι ι α θ̄

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

A α ααλλη η η λουουου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. γ.

δι Ζη λος λη ψε ται λα ον α

παι δευ τον δι και νυν πυρ δι τους υ πε ναν τι

ους ε δε ται δι

δι ι α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α δι Α α α α αλ

λη η η η η λου ου ου ι ι ι α δι

Α α ααλλη η η λουουου ου ι ι ι

ι α

Στίχ. δ.

δι Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ε **δι** προ σθες αυ τοις κα κα **δι** τοις εν δο
 ο **ζ**οις της γης **δι**
λ **λ** α α αλ λη η η η η λου ου
 ou ou i i i i a **δι** A α α α αλ
 λη η η η η λου ου ou i i i a **δι**
 A α α αλ λη η η λου ου ου ou i i i

ε
 i α **δι**
 ᾧχος πᾶς Νη **ω** Γα **λ** **ο** τε οι **π** ε εν δο **ζ**οι Ma
 θη ται **Δ** εν τω Νι πτη ρι του Δει πνου ε φω
 ω τι **ζ**ο ον το **δι** το τε I ου δας ο δυσ σε βης **Δ**
 φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι **ζ**ε ε το

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ αὐτοὶ μοις κριταῖς Δ^Δ_ῃ Σε τὸν δίκαιον
 Κριτὴν πάρα αὖτις δῶωσι Δ^Δ_ῃ Βλέπε χρηματίων
 τῶν εἰραστατον δίκαιον αὐταῖς αγχονή Δ^Δ_ῃ
 χρηματίων Δ^Δ_ῃ φεύγεις ακορεστον
 ψυχῆν Δ^Δ_ῃ τὴν Διδασκαλωτοιαυτα τοολμη
 σασασαν Δ^Δ_ῃ ο περιπαντας αγαθος Δ^Δ_ῃ Κυ
 ρι εἴ εδόξασσοι Δ^Δ_ῃ
 Δοξα Πατρι και γη ω και Αγι
 ω Πνευμα τι Δ^Δ_ῃ
 Δ^Δ_ῃ Οτε οι ε ενδοξοι Μαθηται Δ^Δ_ῃ εν τω
 Νι πτηριτου Δειπνου ε φωωτι ζοον το Δ^Δ_ῃ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

το τε I ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν
νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το δι και α νο
μοις κρι ταις Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α
δι δω ω σι διε πε χρη μα των ε ρα στα
τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον δι
φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χη η την Δι δα
σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν δι ο πε
ρι παν τας α γα θος δι Ku ρι ε ε δο ξα α
σοι δι Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην δι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Γ M Γ M Ν N Γ
 δι Ο τε οι ε εν δο ζοι Μα θη ται Δ^Δ_q εν τω
 Π P + Μ M Γ
 Νι πτη ρι του Δει πνου ε φωω τι ζο ον το Δι
 Γ G Δ Δ Γ G
 το τε Ι ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν
 Π P Μ M Γ
 νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε το Δι και α νο
 Μ M Ν N Γ G Π P Μ M
 μοις κρι ταις Δ^Δ_q Σε τον δι και ον Κρι την πα ρα α
 Δ Δ δι δωω σι Δι Βλε πε χρη μα των ε ρα στα Δ^Δ_q
 Γ G Π P Μ M Ν N Δ Δ
 τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον Δι
 Γ G Μ M Ν N Δ Δ
 φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην Δ^Δ_q την Δι δα
 Π P Μ M Ν N
 σκα λω τοι αυ τα το ολ μη σα α σαν Δι ο πε
 Γ G Π P Δ Δ Γ G
 ρι παν τας α γα θος Δ^Δ_q Κυ ρι ε δο ζα
 Ν N Γ G
 σοι οι οι οι Δ Δ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

·Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ὑμᾶς...

·Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

·Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου Εὐαγγελίου.

·Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

·Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἄγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

·Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

·Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Ἐπειν δὲ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη δὲ Γιὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ δὲ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ δὲ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν είμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ἐγώ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καὶνὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐδύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὅστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαι σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἄμην ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἔως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἴπον ὃν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήφομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἥτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκειτε ὃν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

έωράκατε αύτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐωρακώς ἐμὲ, ἐώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ὄγηματα, ἂν ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἂν ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅτι ἀν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Γίῳ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸν, οὐδὲ γινώσκει αὐτόν· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

αύτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὁρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, καὶ γὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ο μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἐστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὄνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Γιπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἥγαπᾶτέ με, ἔχάρητε ὃν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μού ἐστι. Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· Ἄλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἡδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, δὲν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Οἱ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς ἥγάπησέ με ὁ Πατήρ, κἀγὼ ἥγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσετε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἥγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ύμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἂ ἡκουσα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἔθηκα ύμᾶς, ἵνα ύμεῖς ύπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ύμῶν μένη· ἵνα δὲ τι ἀν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὄνόματί μου, δῶ ύμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ύμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ δὲ κόσμος ύμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ύμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, δὲ κόσμος ἀν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ύμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ύμᾶς δὲ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ύμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ύμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ύμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ύμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Οἱ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἂν οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· «ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὁταν δὲ ἐλθῇ ὁ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Παράκλητος, δὸν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἄλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔρωτῷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἀμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ύπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περί δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὁταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀληθειαν· οὐ γάρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἔρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὅψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με; καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὅψεσθέ με; καὶ, Ὁτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει, τὸ, Μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. Ἐγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἥθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὅψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χαρήσεται· ύμεις δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ύμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ύμεις οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὅφομαι ύμᾶς, καὶ χαρήσεται ύμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ύμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ύμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἄμην ἀμὴν λέγω ύμῖν, ὅτι ὅσα ἀν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὄνόματί μου, δώσει ύμῖν. Ἐως ἀρτι οὐκ ἥτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὄνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ύμῶν ἦ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ύμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ύμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελῶ ύμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὄνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ύμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ύμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ύμᾶς, ὅτι ύμεις ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Ὦ Ιδε, νῦν παροησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἴδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; Ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἔκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Γίόν, ἵνα καὶ ὁ Γίός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπί τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἡσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἔστιν· ὅτι τὰ ρήματα ἂ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἔστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς. Ὁτε ἡμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ’ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου ούκ εἰμί. Ἅγιασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὢσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περί τούτων δὲ ἔρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὢσι, καθὼς σύ Πάτερ, ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὢσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὢσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὢσι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὢσι μετ’ ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα
αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη
ἥν ἥγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.
Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς
Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν
Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς,
καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ο χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε,
δόξα σοι. Εἶτα φάλλομεν τὰ ἔπόμενα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' Ἡχος πλ. δ'

χ M N

δ Ἄρχοντες λα ων συ νη χθη σαν κα τα
του Κυ υ ρι ι ου ε και κα τα του Χρι στου ου

α α α αυ του δ

M N

δ Ἅρογον πα ρα νο μον κα τε θεν το κατ
ε μου δ Κυ ρι ε Κυ ρι ι ε δ μη η εγκατα
λι ι πη η η ης με δ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

γ ^N θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
διακόνου αἰ σῇ σεις η μων κα θα ρας τω
Χριστω πα α ρα α στη η η σωω ω ω μεν
δικαιιων ^M ^Δ ⁶ τας ψυ χας η μων θυ
σω με ε ε εν δι α αυ τον ^π δι και μη ταις
με ρι ιμ ναι αις του βι ι ι ου δι συ μ πνι γω ω
ω με εν ως ο Ι ου ου ου δας ^π δι αλλ εν
τοις τα μει οις η μων κρα α ζωω ω ω μεν
διπα τερη η μων ο εν τοις ου ρα νοις ^N ^Δ ^γ α
πο του πο νη ρου ου ου ρυ υ σαι αι η η
μας ^γ δι
δι ^χ ^N ^γ θο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ω πνευ μα τι **Δᾶ**^Δ**Καί**^γ νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων αμην **Δᾶ**^γ
Δᾶ^N **Παρ** θε νος ε τε κες α πει ρο γα με **λά**^β και
 Παρ θε νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε **Δᾶ**^γ
 Θε ο το ο κε Μα ρι α Χρι στον τον
 Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη ναι η μας **Δᾶ**^γ

Ἀνπίφωνον Β' Ἡχος πλ. β'

Π δρα με λε γων ο ο ο Ι ι ου δας
 τοις πα ρα α νο ο μοις Γραμ μα τε ε ε ευ σι
Κ
Π Τι μοι θε ε λε ε ε τε ε δου ναι κα γω ω υ
 υ μιν **Δ**^Δ πα ρα δω ω ω σω ω α αυ τον **Π**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

εν μεσω δε των συ υ υμ φω νου ουν των αυ
τος ει στη κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου με
ε ε ε νος καρ δι ο γνωστα φει σαι τω ων
ψυχω ω ων η η η η μων

En ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευσω
ω μεν ωσπερ Μα ρι ι ι ι α α ε πι
του Δει ει ει ει πνου και μη η κτη η σω ω
μεθα φι λαρ γυ ρι ι ανως ο ο ο Ι ι ου
δας ι να παν το τε με τα Χρι στου του Θε
ου ουεσω ω ω με ε ε ε θα

Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ω Πνευμα τι **A** Και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
B
6 Ον ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ
τως δι α παν το ο ος ως φι λαν θρω πον
μη δι α λι πης δυ υ σω που σα **M** ι να κιν δυ
νων σω ω ση τους εις σε ε κα τα φευ γο ον
6
τα ας

Αντίφωνον Γ' Ἡχος β' Χ^Μ Δ
Δι α Λα ζα ρου την ε γερ
σι ι ιν Κυ ρι ι ε το Ω σαν να σοι ε κραυ
γα αζον παι δες των Ε βραι αι αι ων Φι λα α
αν θρω ω ω πε δε πα ρα νο μο ο

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ος Ι ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι
 ε ε ε ε ναι
 En τω Δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος
 τοις Μα θη ταις σου προ ε λε ε γες εις εξ
 υ μω ω ω ων πα ρα δω ω ω σει ει ει ει
 με ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας
 ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
 ναι

ω αν νη ε βω τη σαν τι Κυ ρι ι
 ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ις ε ε
 ε ε στι του τον δι α του α α α αρ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

M B

του υ πε ε ε δει ει ει ει ζας ο δε πα
 ρα νο μο ο ος Ι ι ου δας[♂] ουκ η βου ου λη η
 θη συ νι ε ε ε ε ναι

Δ

Εις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Ku υ
 ρι ε και εις φι λη μα δο λι ι ον[♂] ε ζη
 τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο κτει ει ει ναι αι
 αι αι σε ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ι ου
 δας[♂] ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
 ναι

Δ

M B

Εν τω Ni πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος
 τοις Μα θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ει ει τε ε ω σπερ 1 1 1 δε ε ε ε τε
 ο δε πα ρα νο μο ο ος I i ου δας [♂] ουκ η
 βουουλη η θη συ νι ε ε ε ε ναι
 Γρη γο ρει τε και προ σευ χε ε σθε 1 να
 μη η πει ει ει ρα σθη η τε τοις Ma θη
 ταισου ο Θε ο ο οος η μω ων ε ε ε
 λε ε ε ε γες o δε πα ρα νο μο ο ος I
 i ου δας [♂] ουκ η βουουλη η θη συ νι ε ε
 ε ε ναι
 Ιο ζα Πα τρι και γι ω και A γι
 ω Πνευ μα τι [♂] Και νυν και α ει και εις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τους αι ω νας τωναι ωνωναμην π
 π ^Π Δι α σω σον α πο κιν δυ νων τους
 δουουλουςσου Θε οτοκε ο τι παντες με
 τα Θε ον εις σε ε καταφευ γο μεν ^Μ ρως αρ
 ρη κτοντει ειχος και προστασιαν π

Καθισμα Ἡχος Σε Γα

χ ^Γ η ^Γ Εν τω Δει ει πνω τους Μα θη τα ας δι
 α τρεφων και τηνσκη ψιντης προδο σι ^Μ ι ας
 γι νω ω σκων ^Γ εν αυ τω τον Ι ου δαν δι
 η λεγ ξας ^Δ ^ρ α δι ορ θω τον μεν του τον ε πι
 στα με νος ^Μ ^π γνω ρι ^Γ ι σαι δε πα σι βου λο με

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νος ^Π ή ο τι θε λων πα ρε δο θης ^Δ ή ι να
 κο σμον αρ πα σης του αλ λο τρι ου Μα κρο
 θυ με δο ξασοιοιοι οι ^Π ^Γ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
 ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
 ἄγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἄγίου
 Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν
 τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν
 Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
 καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἡδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ἔκεī ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἔκεī μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἔρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἔξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Είστηκει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἔπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἶλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὡτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον δὲ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ύπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἡν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἔνα ἀνθρωπὸν ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἡκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς· ὁ δὲ Μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν εἴ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ υπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἐστὼς καὶ θερμαίνομενος. Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἥρωτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπέκριθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν Συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ιερῷ, ὅπου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν χρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἕδε, οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἶς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς, ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἡλκίας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα. Ἡν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρονήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἶς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενῆς ὅν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ωτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἡρονήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἡγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καί αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε,
δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄντιφωνον Δ' Ἡχος πλ. α'

χ π
π η με ρον ο Ι ου δας κα τα λι
μπανει τον Δι δασκα αλον ḥ και πα ραλαμβα α
νει το ονδι ι α α αβο ο ο λον π τυ φλου
ται τω πα θει της φι λαρ γυ υ ρι ι ι ας ḥ εκ
πι πτει του φω το ο ος ο ο ε σκο ο τι
σμε ε ε ε νος πως γαρ η δυ υ να το ο βλε
ε ε πειν ḥ ο τον Φω στη ρα πω ω λη η η σας τρι
α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων π
αλλ η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ
του κο ο ο σμου ḥ προς ο ον βο η η

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σω ω ω ω μεν **χ**^Δ ο πα θων και συμ πα θων αν
 θρω ω ποις δο οξα σοι **Δ**
π
π
η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι
 ει ται θε ο σε βει ει αν **χ**^Δ και αλ λοτρι ου ται
 του ου **χαα** **ρι** ι **ισμαα** **α** **α** **τος** **παρ**
 χωων μα α θη η τη η ηης γι ι ι νε ται
 προδο ο ο ο της **χ**^Δ εν η θει φι λι κω ω ωδο
 ο λον **υ** **υ** ποκρυ **υ** **υ** πτει **π**^Δ και προ
 τι μα ται α φρο νως της του Δε σπο ο του
 α α γα α α πης **χ**^Δ τρι α κοντα αρ γυ ρι ι
 α **Δ** ο δη γος γε νο με νος συ νε ε δρι ι ου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πα α ρα νο ο ο ο μου ^π_q η μεις δε ε χον
 τες σω τη ρι α αν το ον Χριστον ^Π_q αυ τον
 δο ξα α ασωμεν ^Δ_δ Με τὸν Δι ώς Πα ^Ω_Δ
^χ_π^μ ^π_q Την φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως
 εν Χριστωω ω ω α δελ φοι ^μ_π_q και μη το ασυμ
 πα θες προς του ους πλησι ι ον η η η
 μων ^π_q ι να μη ως ο δου λος κα τα
 α κρι ι θω ω μεν ^η_η ο α νε λε ε η η η
 μων ^π_q δι α τα δη να α α α ρι ι ι α
 α ^μ_δ^π και ως ο Ι ου δας με τα με ε λη η

^Ω_η Χρος ^Λ_q Πα ^Ω_Δ

^χ_π^μ ^π_q Την φι λα δελ φι αν κτη σω με ε θα ως
 εν Χριστωω ω ω α δελ φοι ^μ_π_q και μη το ασυμ
 πα θες προς του ους πλησι ι ον η η η
 μων ^π_q ι να μη ως ο δου λος κα τα
 α κρι ι θω ω μεν ^η_η ο α νε λε ε η η η
 μων ^π_q δι α τα δη να α α α ρι ι ι α
 α ^μ_δ^π και ως ο Ι ου δας με τα με ε λη η

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Φε εν τες μη δεν ω ωφε λη η σωω ω ω μεν

π Μὲ τὸν Πα τοῦ α' ὡς Δι τοῦ πλ. α'
π Ἅγιος πρὸ Πα

π Ἄστα ζα Πα τρι και Γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι Ἄκαι νυν και α ει και εις τους

π αι ω νας των αι ω νων α μην ἀ

π Ἄς οε δο ζα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη

παν τα χου Ἄ ο τι ε κυ η σας σαρ κι τον

των ο λων Ποιη την Ἄ Θε ο το κε Μα ρι α

π πα νυ μη τε και α πει ρο γα με

π Ἄνπι φωνον Ε' Ἅγιος πλ. β Ό μα θη της του Δι

ι ι δα α σκα α α λου Ἄ συ νε φω ω νει τη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

π
 ην τι ι μην και τρι α κοντα α ααργυν
 πι οις πεπρα κε ετον Ku υ ρι ι ι
 ov φι λη μα τι ι ι δο λι ι ω πα
 ρα δου ους α αυ τον τοις α νο ο μοι οις εις θα
 α α να α α α τον

π
 Κημερον ε λε γεν ο Κτιστης ου ου
 ρα νου ου και αι αι αι γης ποιοις ε αυ του ου
 ου Μα α θη η ταις ηγ γι κε ε εν η η ω
 ρα και ε φθα σεν I ου ου δα ας ο ο πα
 ρα δι δου ου ου ους με μη τις με αρ νη
 ση ται βλεπων με ε εν τω Σταυρω εν με

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σωδύν υ υ ० ० λη η στων πασχωω γαρ
ως α ανθρωπος και σωζω ω ως φι λα
ανθρωω ω ω πος ΔΤΟΥΣ εις ε με ε ε πι
στε ε ευ ० ० ο οντας
Δ ζα Πατρι και Γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι Και νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων α μην
Δ Η αρρη τως επ ε σχατων συ υλ λα
βουσα Δ και τε κουσα τον Κτι ι ι στην τον
ι δι ον Δ Παρθε νε σω ω ζε τους σε ε με
γα λυ νοον τα ας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄνπιφωνον στ' Ἡχος ὁ Γα

῾^Γ_η με ρον γρη γο ρει ει ο I ου δας ^Δ_ᾶ
 πα ρα δου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι
 ω νων Σω τη η ρα του κο ο σμου ^Δ_ᾶ τον εκ πεν
 τε α αρ των χορ τα σαν τα τα πλη η ^Μ θη ^Γ_ῆ
 ση με ρονο α νο μος αρ νει ται τον Δι δα σκα
 λον ^Π_η μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα
 ρε δω κεν ^Γ_η αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να
 χορ τα σαν τα τον α αν θρω ω πον ^Γ_η
^Μ_η η με ρον τω Σταυ ρω προ ση λω σαν
 Δ ^Δ_ᾶ I ου δαι οι τον Κυ ρι ον ^Γ_η τον δι α τε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

N

μο^N ον τα την θα α λασ σαν ραβ δω ^Δ**Δ** και δι
 π ^M α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη η μω
 Γ ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε
 κεν τη σαν ^M του πλη γαις μα στι ζαν τος υ περ
 αυ των την Αι γυ πτον ^π**π** και χο λην ε πο τι
 1 σαν τον μαν να τρο φην αυ τοις ομ βρη η σα αν
 τα ^Γ**Γ**

M

Γ ^M **Γ** ε ε πι το Πα θος το ε κου
 σι ον πα ρα γε νο με νος ε βο ο ας τοις Μα
 θη ται αις σου ^M **Γ** καν μι αν ω ραν ουκ 1 σχυ σα
 τε ^M **Γ** α γρυ πνη σαι μετ ε μου ^Δ**Δ** πως ε πη γ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με **Γ** **η** καν τον
ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει **Δ** **λ** αλ
λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα
νο ο μοις **Γ** **η** ε γει βε σθε προ σεν ξα σθε ε
μη τις με αρ νη ση ται **Δ** **β** λε πων με εν τω
σταυρω **Δ** **λ** Μακροθυ με δο ο ξα α σοι **Γ**
η **λ** ο ξα Πα τρι και **γ**ι ω και **α** γι
ω Πνευμα τι **η** **κ**αι νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω ω νων α μην **Γ**
η **χ**αι βε Θε ο το ο κε η τον α χωρη
τον ενου ρα νοις χω ρη σα σα εν μη τρασου **Γ** **η**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χαι ρε Παρ θε νε των Προ φη των το κη ρυγ μα
δι ης η μι ιν ε λαμψεν ο Εμ μανου ηλ
χαι ρε Μη τηρ Χριστου ου του Θε ου
Κάθισμα. Ὁχος βαρὺς. Ποι ος σε τρο ο

πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη ρος ειρ γα
σα το μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε
χω ρισε μη η του χα ρισματος των ι α
μα των ε στε ρη σε μη συν δει πνη η σας ε
κει ει νοις Δι σε της Τρα πεζης α πωσα το μη
των αλλων νι ιψας τους πο ο δας τους σους ους υ
πε ρει ει δεν υ ω πο σων α γα θω ων α μη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μων ε γε ε νου και σου μεν η α
χα ρι στος ΔΔ στη λι τε ευ ε ται γνω μη ΔΔ αυ
του δε η α νει κα στος μα κρο θυ μι α κη
ρυττε ται ΔΔ και το μεγα ε λε ο ο ο ος

‘Ο Διάκονος: Και ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' Χορός: Και τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Γ'. Κεφ. 26: 57-75

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται
κρατήσαντες τὸν Ιησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς
Καιάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἡκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἵδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἔζητουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσι αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὅστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Γίὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὅψεσθε τὸν Γίὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἴματια αὐτοῦ, λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἵδε, νῦν ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ύμιν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἥσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἤρνήσατο ἐμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἤρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες, οἱ ἐστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἶ· καὶ γάρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ὅρματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐκλαυσε πικρῶς.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι. *Ἀνπίφωνον Ζ' Ἡχος πλ. δ'*

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χ̄^N —————— σατεῖσατε τόν
 δι⁶ Φοις συλ λα βουσι σε παρα α νο ομοις
 α νε χο με νος ου τως ε βο ας Κυ υ ρι 1
 ει και ε πα τα ξα τε τον ποιοι
 με ε να^κ και δι ε σκορ πι σα α τε τα δω
 δε κα προβα ατα α τους Μα θη τα α ας
 μου^δ η δυ να μη ην πλει ει ους η δω δε κα
 λε γε ε ω ω νας^κ πα ρα αστη η η σαι Αγ
 γε ε ε ε λων^δ αλ λα μα α κρο θυ μω^κ 1
 ι να πλη ρω ω θη^Δ α ε δη λω σα υ μιν δι 1 α
 α των Προ φη τω ω ω ω ν μου^δ α δη η λα α
 και κρυ φι α α^δ Κυ ρι 1 ε δο ο ξα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

አ አ ርዕስ የ

Ἄτριτον αρ νη σαμε νος ο ο Πε ε τρος
ευ θε ως το ρη η θε εν αυ τω ω συ
νη η η η κεν αλ λα προ ση γα γε σοι
δα κρυ α με ε ε ε τα α νοι οι οι ας ο
Θε ος ι λα σθη η τι ι μοι και σω ω σο ο

وَمَنْ

χ̄ Υ Δοξα Πατρι και Γιω και Αγιω Πνευμα τι Δικαιυνυ και αει Δικαιους αιωνας των αιωνων αμην Δι

Ἄλις πυ υ λην σω τη ριον και Πα ρα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

δεισον τερ πνον **δι** και φω τος α α ι δι ι ι ου
δι νε φε ε λην υ παρ χου σαν την α γι
 ι αν Παρ θε νον **δι** υ μηη η η ησωμεν α παν
 τες λεγον τες το χαιρε αυτη **δι**

'Αντίφωνον Η'.

Ἄλλος Δι

Δι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε
 πα ρα του Σω τη ρος η η μων **ου** νο μον
 ε ξε θε ε το **και** των Προ φη τω ωων τα
μι **βι** δι δα α αγ μα α α τα **πι** ως ουν ε λο
 γι σα α σθε **Πι** λα τω πα α α ρα δου ου ναι
 τον εκ Θε ου Θε ον Λο γον και Λυ τρω την των

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

M Δ

ψυ χω ω ων η η η η μων

Δ C ταυ ρω θη η τω ε ε κρα α α

ζον οι των σων χα ρι σμα των α ει ει ε

ε εν τρυ φω ων τες και κα κουρ γον αντ ευ

ε ερ γε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και

αι αι ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε

Xρι στε φε ρων αυ τω ω ων την προ πε ε

ε τει ει ει ει αν πα θειν θε ε ε λων

και σω σαι η μα ας ως φι ι λα α αν

θρω ω ω ω πος

Δ Λο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ω Πνευμα τι ^Δ**Κ**αινυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^π
^π ^Π **O** τι ουκ ε χομεν παρ ρη σι ι αν ^Δ
 δι α τα πολ λα η μωων α μαρ τη μα τα
 συ τον εκ σου γε εν νη θεν τα ^M ^π ^Π δυ σω πη σον Θε
 ο το ο κε Παρ θε νε ^π πολ λα γαρ ι σχυ ει δε
 η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο του
 μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας η
 παν σε μνος ^π ο τι ε λε η η μων ε στι ^Δ
 και σωζειν δυ να με νος ^π ο και πα θειν υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος ^π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄντιφωνον Θ'.

Ὕπαρχος $\overline{\overline{\overline{\Gamma}}}$ Γ $\overset{\circ}{\alpha}$

Ἐστη σαν τα τρι α κοντα αρ γυ ρι
 α την τι μην του τε τι μη με ενου ο ον
 ε τι μη σαν το α πο υι ω ων Iσ ρα ηλ
 γρη γο ρει τε και προ σεν χε σθε $\overset{\circ}{\eta}$ ι να μη
 ει σελθη τε εις πει ρα σμον $\overset{\circ}{\eta}$ το μεν πνευ μα προ
 θυ μον $\overset{\circ}{\eta}$ η δε σα αρξα σθε νης $\overset{\circ}{\eta}$ δι α του το
 γρη γο ρει τε

Ἐδω καν εις το βρω μα μου χο λην $\overset{\circ}{\eta}$
 και εις την διψαν μου ε πο τι σαν με ο οζος
 συ δε Κυ ρι ε α να στη σον με $\overset{\circ}{\eta}$ και αν τα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πο δω ωσωαυτοις
 ο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην
 οι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο
 το κε α γνη ο τι Χριστον τον Θε ο ον
 η μων ε τε ε κες τον εκ της κα τα ρας τους
 αν θρω πους δι α σου ε λευ θε ρω ω σα
 αν τα

Κάθισμα.

Ἑχος πᾶν Γα

πως Ι ου δας ο πο τε σου ου μα θη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Π Γ

της **Δ** την προ δο σι αν ε με λε ε ταα κα τα
 α σου **Δ** συ νε δει πνη σε δο λι ως ο ε πι
Μ βου λος και αι α δι ι κος **Δ** πο ρευ θεις ει πε
 τοις I ε ρε εν σι **Δ** τι μοι πα ρε χε τε και πα
 ρα δω σω υ μιν ε ε κει ει ει νον **Δ** τον τον
 νο μον λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαββα
 τον **Δ** **Μ** Μα κρο θυ με Κυ υ ρι ε δο ζα σοι οι οι
 οι Γ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

‘Ο β’ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Δ’.

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

‘Ο χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ’ ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὅμεις καὶ κατὰ τὸν νόμον ὅμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ’ ἐαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄπεκριθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἄπεκριθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἄπεκριθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς είμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὃν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· τί ἔστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἔνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

κεφαλῆ, καὶ ἴμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ράπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εύρισκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἴμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ὁ ἄνθρωπος. Ὁτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εύρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἔαυτὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ ἔποιησεν. Ὁτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριαν πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἔξουσίαν οὐδεμίαν κατ’ ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι, μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἔζητει ὁ Πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέας ἔσαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ο οὗν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἥγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὡρα δὲ ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἔκραύγασαν· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὗν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα, τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄντιφωνον I'.

Ἅγιος πᾶς Πά

π α να βαλ λο με νος φως ως 1
μα α τι 1 ον γυ μνος εις κρι 1 σιν 1 1
στα α το και εν σι α γο νι ρα α πι
1 σμα ε δε ε ξα α α α το ρου πο χει
ρωων ων ε ε πλα α σεν ο δε παρα α
νο ο μο ο ος λα ος τω Σταυρω προση λω
σε το ον Κυ υ ρι ον της δο ο ο ο ξης
το τε το κα τα πε ε τα σμα του Να
ου ε ε ε σχι 1 1 σθη η ο η λι 1 ος
ε σκο ο οτα α α α σε μη φε ρων θε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α σα α σθαι + Πσ
 Θε ο ον υ υ βρι ζο ο με ε
 ε ε νον ον τρε ε ε μει τα συ υ μπαα
 αν τα Αυ τον προ ο σκυ νη η η σω ω
 ω μεν

Π Ο Μα θη της ηρ νη η σα α το ο
 Λη στης ε βο ο η η η σε Δ μη σθη τι
 μου Κυ υ ρι ι ε εν τη Βα ασι λει ει ει
 α α α α σου

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι Δ Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ
θε νου κα τα δε ξα α α με νος Κυ ρι ε
σαρ κα φο ρε σαι υ υ περ δου λων ι να συμ
φω ω νως σε δο ξο λο γου ου μεν Φι λαν θρω ω
πε ε

Ἄντιφωνον ΙΑ'.

$\tilde{H}\chi^{\alpha} \xrightarrow{\lambda} \Pi^{\alpha}$

Ἄντι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι
στε τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι αι ων
σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ζος
και χο λη η η ηνσε πο τι ι ι ι σα α αν
τες ἀλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ερ γα αυ των ^Δ_Θ ο τι ου ου συ υ νη η καν
 την σην συ υγκατα α α βα α α α σιν ^M_Π
 πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε
 ε σθη η σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των
 Ε βραι αι αι αι ων ^Δ αλλ ε κι νουν τας κε
 φα λας α αυ των ^Δ μυκτη ρι σμον και χλε ευ η
 ην προ σα α γο ο ο ον τες ^Δ αλ λα δος αυ
 τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ ^M_Π γα αυ των ^Δ ο
 τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η η
 σαν ^Δ
 ου τε γη η ω ω ως ε ε σει σθη ^M_Θ ου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τε πετραιως ερ ρα α γηη η σαν ^Δ_Μ^π
 αι ους ε ε πει ει σαν ^π_κ ου τε του Να ου ου το
 οκα τα πε ε ταα α α σμα ^Δ_σ^π ου τε των νε
 κρων η η α να α σταα α α σις ^Δ_λ^π αλ λα
 δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ ^Μ_π^Δ γα αυ των
 ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η

η σαν ^π
 χ ^Δ Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι ^Μ_κ Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας τωναι ω νων αμην ^Β_{Θε}^Δ^π
 ον εκ σου σαρκω ^{Θεντα ε γνω μεν}^Μ_{Θε}^π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

B Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη
M ευ λο ο γη με νη δι ο α παυ στως σε α νυ
M μνουν τες με γα λυ νο ο με εν
B 'Αντίφωνον ΙΒ'.

Ἅγιος πάτερ Νη

N Δ Τα δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις
N Ι ου δαι αι αι αι οις Δ Λα ο ος μου τι ε
M ποι η η σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω
N Δ χλη η η η σα Δ τους τυ φλους σου ε ε
B φω τι ι σα Δ τους λε πρου ους σου ου ε ε κα α
Δ θα α α ρι ι ι σα Δ αν δρα α ο ον τα
N ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ θω σα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α α μην^Δ Λα ο οςμου τι ε ποιη η σα α α
σοι⁶ και τι ι μοι αν τα πε ε δω ω ω ω
κας^Δ αν τι του μα αν να χο λην αν τι του
ου υ υ δα τος ο ο ο ο ζος^Δ αν τι
του α γα α πα αν με Σταυρω ω με προ ση λω
ω σα α α α τε^Δ ουκ ε τι στε ε γω λοι
πον^Δ κα λε σω μου τα α ε ε θνη^Δ κα κει ει
να α με ε δο ο ζα α α σου ου ου ου σι^Δ
συν τω Πα τρι και τω Πνε ε ευ μα α α α
τι^M κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο μαι ζω η η
ην την αι ω ω νι ι ι ον^Δ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α
σμα εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα
ρα νο ο ο ο μων και τας ι δι ας α α
κτι ι ι να ας οη λι ο ος κρυ υ πτει Δε σπο
οτην ο ρωωνσταυρου ου με ε ε ε νον
Οι νο μο θεται του ου Ι σρα ηλ Ι
ου δαι οι και Φα ρι ι σαι αι οι ο χο ρος των
Α πο στο ο ο λων βο α α προ ος υ μας
ι δε Να ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε
ι δε α μνος ον υ μεις ε σταυρω ω σα α
α α τε η τα φω ω πα ρε δω κα τε ε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Π N Γ

αλλ ε ζου σι α α ε ε αυ του α α νε ε
ε στη^M μη πλα να ασθε I i i ου δαι
 αι αι οι οι δι αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα
 λα αση η σω ωσας λκαι αι αι αι ε εν ε
 ρη μωθρε ε ε ε ψας δι αυ τος ε εστιν η
 ζω η η η και το φως η και η ει ει ρη η
 η νη του κο ο σμου δι

Π N Γ

δι Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι δι Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ωνων αμην δι

Π N Γ

δι Χαι αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ως της δοξης ^Δ**δι** ην ο γραψτος μο ο ο νος
 δι ω δευ σε ^γ**δι** και πα α λιν ε σφρα γι
 σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη ρι αν των
ψυχωωνη η μων ^γ**δι**

Κάθισμα.

^Ω**Ηχος πλατηνη** Γα

^Γ**χ** τε πα ρε στης τω Κα ι α αφα α
^Γ**δι ο** τε πα ρε στης τω Κα ι α αφα α
 ο Θε ε ος ^Μ**δι** και πα ρε ^Γ δο θης τω Πι λα α
 τωω ο Κριι της ^Γ**δι** αι ου ρα νι αι Δυναμεις
 εκ του φοβου ε σα α λεν ^Δ θηη σαν ^Μ**δι** το τε
 δε και υ ^Μ ψω θης ε πι του ^Γ ζυ λου εν με σω
 δυ ο λη στων ^Δ**δι** και ε λο γι σθης με τα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Μ Δ Μ Π
 α νομων ο α να μαρτηη τος δι α το σω
 σαι το ον αν θρωω πον Α νε ζι κα κε Κυ
 υ ρι ε δο ξα σοιοιοι οι Ι

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
 ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ
 ἄγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ε'.

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἄγίου
 Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἔκεινῳ, ἵδων Ἰούδας, ὅτι ὁ
 Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ
 τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
 Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα
 ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὅψει. Καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν ἔξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἔως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθεν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.» Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἴ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ρῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἐօρτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἐνα τῷ ὅχλῳ δέσμιον, ὃν ἦθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἴπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἥδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνου, παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἔκείνω· πολλὰ γὰρ ἐπαθον σήμερον κατ’ ὄναρ δι’ αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἴπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἴπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Οἱ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἴπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ’ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ὄνθρωπον Κυρηναῖον, ὃνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἤγγάρευσαν, ἵνα ἀρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ΙΓ'. Ἡχος πλ. β'.

Ἡχος π. π. Πα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

π̄ ^{χ̄ K} Το αἴροι σμα τωω ων Ι ι ι ου ου
 δαι ων ^φ τω Πι λατω η τησααντοσταυρω
 θη η ναι αισε Ku υ ρι ι ι ι ε αι
 τι αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ο ον
 τες ^Δ τον υ πευ θυ νον Ba ραβ βαν η
 η λευ θε ε ρωω ω σαν ^π^Δκαι σε τον Δι
 και ον κα τε δι ι κασαν ^φμι αι φο νι ας εγ
 κλη μα κλη η ρωσα α με ε ε ε νοι αλ
 λα δος αυτοις Ku ρι ε το αν τα πο ο δοο
 μα α α αυ των ^πο τικε να κα τα σου ε ε
 μελε ε ε τηη η σαν ^π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

π ^κ ον πανταφρισ σει ει εικαιαι τρε ε ε
μει ^π και πασαγλωσ σα υ μνει ^π Χριστον Θε
ου δυ να α μι ι ι ιν και αι Θε ου ου σο
φι ι ι ι αν ^π οι Ι ε ρεις ερ ρα α πι
ι σαν ^π και ε δω καν α αυ τωω ω χο λην ^π
και παν τα πα θειν κα α τε δε ε ξα α
α α το ^π σω σαι θε λων η μας ^π εκ των α
νο μι ων η η μων ^π τω ι δι ω αι μα τι
ω ω φι λα α αν θρωω ω ω πος
Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^π Και νυν και α ει και εις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

B

τους αι ω νας τωναι ωνωναμην

Θε ο το κε η τε κου σα δι α Λο
γου υ υπερλογον τον Κτι ι ι στην τον ι δι
ον αυ τον δυ σω ω πεισω σαι τας ψυ χας η
η μωων

Ἀντίφωνον ΙΔ'. Ἡχος πλ. δ'.

Ἡχος πλ. Νη

Χ Μ
γ Η ρι ι ε Δ ο τον Λη στην συ νο
Π Δ Β ο ρον λα βων Δ τον εν αι μα τι χει ει
ει ρας μο λυ υ να α α αν τα Δ και η
Μ Δ
μας συν αυ τω κα α τα α ρι ι ι θμη η
η σον Δ ως α γα θο ο ος και φι λα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α αν θρωω ω ω πος **δι**

δι **Μ**ικραν φω ω νην **δι** α φη κεν ο Ληστης
ε εν τω Στα αυ ρω **δι** με γα λην πι ι στιν ε ε
ευ ρε ε **δι** μι α α ρο πη ε σω ω ω
θη **δι** και πρω τος Πα ρα δει σου πυ λας α νοι
ξας ει ει ση ηλ θεν **λ** ο αυ του την με ε τα
νοι οι αν προ οσ δε ε **ζα** α α με ε ε ε
νο ος **Κ**υ υ υ ρι ε δο ο **ζα** α α σοι **δι**
δι **Δ**ο **ζα** Πα τρι και **γι** ω και **Α** **γι**
ω Πνευ μα τι **δι** **και** νυν και α ει και εις
τους αι ω νας των αι ω νων αμην **δι**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Καὶ ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του κο
 σμου δε ζα με νη Δι χαι ρε η τε κου σα τον
 Ποι η τη η ην σου και Κυ ρι ον Δι χαι αι ρε
 η α ζι ω θει σα γε νε σθαι Μη η τηρ χρι
 στου του Θε ου ου ου ου Δι

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Θεοτοκίου τούτου γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ
 μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ο Ἱερεὺς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ κανδήλανάπτου
 θυμῶντος, αὔρει τὸν Ἑσταυρωμένον, φάλλων κατὰ τὸ ὄφος τοῦ
 Ἑυαγγελίου τὸ ἐπόμενον Ἀντίφωνον «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ^M
 ξύλου...» Ἐξέρχονται τῆς βορείας πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος,
 περιφέρουσι τοῦτον καθ' ὅλον τὸν Ναόν ἐσωτερικῶς καὶ
 καταλήγουσιν εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ἐπὶ βάθρου τοποθετεῖται ὁ Σταυρὸς καὶ ὁ Ἑσταυρωμένος
 καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τρεῖς μετανοίας ἀσπάζεται τοῦτον καὶ μετὰ,
 κατὰ σειράν, ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Τὸ Τροπάριον «Σήμερον
 κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...» φάλλεται ἀκολούθως ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν
 Χορῶν.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἡχος πλ. β'.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄγιος πάτερ Πα

π Κημερον κρε μα α ται αι αι ε ε

ε πιι ξυ υ λου ο εν υ υ δα α σι ι

την γη ην κρε μαα α α σας

π Κτε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι
τι ι ι ι ι θε ε ε ε ται ο των Αγ γε ε

λων Βα σι ι ι λευς

π Ψευδη πορ φυ υ υ υ ραν πε ρι Βα

αλ λε ε ται ο πε ρι βαλ λων τον ου ρα

νο ο ον **ν** ε εν νε ε ε φε ε ε ε ε λαι

αις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

π ^Π **Ρ**α απι ι ι σμα π ^Ω κα τε δε ζα α α το
 π ^Θ ο εν Ι ορ δα α α α νη ε λευ θε ρω
ω σας τον Α α α δαμ π
 π ^Δ **Η** λοι οι οις προ ο οση η λω ω ω θη ^Μ
 οΝυμ φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι
 ας π
 π ^Δ **Λ**ογ χη η η ε ε ε κε εν τη η η θη ^{Μ Δ}
 ο γι ο ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε
 νου π
 π ^Π **Π**ρο σκυ νου με ε εν σου τα Πα α α α α
 θη **Χ**ρι ι ι στε π

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

π Προσκυ νου με ε εν σου τα Πα α α α
 θη η Χρι ι ι στε π
 π Προσκυ νου ου ου ου ου με ε εν σου τα
 Πα α α θη Χρι ι ι στε δει ει ει ει
 ξον η η μιν π και την εν δο ξο ον σου ου
 + Ανα α α στα α α σιν
 π Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω
 ω ω μεν π και γαρ το Πα α σχα η μων π υ περ
 η μων ε τυ υ θη η η Χρι στο ο ος ο ο
 Θε ε ος π αλλεκ κα θα ρω ω μεν π ε αυ
 τους α π ο παν τος μο λυ σμου π και ει λι κρι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νως δε η θω ω ω με εν α αυ τω M Δ Q A να
 στα Ku u ρι i ε P σωσονη μας ω ως φι λα
 α ανθρωω ω ω πος P
 Ο Σταυ ρος σου ου Ku u ρι i ε D
 ζω η και α α να στα ασις P Δ u u u πα αρ
 χει τω ω λα ω ω ω σου και επ αυ K
 τω ω πε ε ε ποι οι θο o o τες P σε τον
 σταυ ρω θε εν τα Θε o ον η η η
 μω ω ων u μνου ου ου μεν P ε ε λε ε η
 σον η η η μας P
 θο ξα Πα τρι και γι ω και A γι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

B

ω Πνευμα τι **Δ** Και νυν και α ει και εις
 τους αι ω ναςτων αι ω ωνωναμην
 B
Ω ρωσα σε κρε μα με νον Χρι στε η
 σε κυ η σα σα **Δ** α νε βο ο α τι το ξε
 νον ο ορω μυ στη ρι ον γι ε μου πως ε
 πι ξυ υ λου θνη σκεις **Δ** σαρ κι πη γνυ με
 νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα. Ἡχος δ'.

Ἡχος ἦ Δι

Δ Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα
 τα ρας του νομου τω τι μι ωσου Αιμα τι
M
 τω Σταυ ρω προ ση λω θεις και τη λογ χη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

κεν τη θεις ^B Δ την α θα να σι αν ε πη γα
^M σας αν θρω ποις ^B Δ + Σω τηρ η μων δο ξα σοι
 01 01 ^M Δ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΣΤ'.

‘Ο Ιερεὺς: Έκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἵ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἐσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστι Πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἥρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπου, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἡν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφὴ, ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη». Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες·

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ούα, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα
ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες πρὸς ἄλλήλους, μετὰ τῶν
Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα
ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

Ἄναγνωστις Ἐγκυλίου.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους η'
 Ὕχος δέ ἐκ τοῦ βου.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

$\tilde{H} \chi \circ \zeta$

6

B

λ Εν τη Βα σι λει α σου μνη σθη τι

η μων Κυ ρι ε ⁶_λ ο ταν ελ θης εν τη Ba
 M B
 σι λει α σου ⁶_λ Ma κα ρι οι οι πτωχοι τω
 M B
 πνευ μα τι ⁶_λ O τι αυ των ε στιν η Ba

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σι λει α τωνουρα νων 6 λ
 χ 6 λ **Μ**α κα ρι οι οι πεν θουν τες χ 6 λ ο τι
 αυ τοι πα ρα κλη θησονται 6 λ
 χ 6 λ **Μ**α κα ρι οι οι πρα εις χ 6 λ ο τι αυ τοι
 κλη ρο νο μη σουσι την γην 6 λ
 χ 6 λ **Δ**ι α ξυ λου ο Α δαμ 6 λ Πα ρα δει σου
B γε γο νεν α ποικος λ δι α ξυ λουδε Σταυ
 ρου ο Ληστης **Π**α ρα δει σον ω κησεν 6 λ ο
 με εν γαρ γεν σα με νος λ εν το λην η θε
 ε τη σε του ποι η σαν τος λ ο δε ε συ σταυ
 ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πτο με νον ⁶_λ Μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν
 τη Βασι λει ασου ⁶_λ
^χ
⁶
^λ **Μ**α κα ρι οι οι πει νων τες και δι
 ψων τες την δι και ο συνην ⁶_λ ο τι αυ τοι
 οι χορ τα σθη σον ται ⁶_λ
^M
⁶
^λ **Τ**ον του νομου Ποι η την ⁶_λ εκ μα θη του
^B
⁺
 ω νη η σαν το α νομοι ⁶_λ και ως πα ρα νο
 μον αυ τον τω Πι λα του βη μα τι ε στη
^M
⁶
^λ **σ**αν ⁶_λ κραυ γα αζον τες Σταυ ρω σον ⁶_λ τον εν ε
 ρη μω του τους μα να δο τη σαν τα ⁶_λ η μει εις
 δε τον δι και ον Λη στην μι μη σα με νοι πι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

στει κραζομεν ^M^B Μνηησθη τι και η μων Σω τηρ
 εν τη Ba σι λει α σου ^λ
 Η Ma κα ρι οι οι ε λε η μο νες ^λ o
 τι αυ τοι ε λε η θησον ται ^λ
 Η Φων θε ο κτονων ο ε σμος ^λ I ου δαι
 ων ε θνος το α νο μον ^λ προς Πι λα τον εμ
 μα νως α να κραζων ε ε λε γε σταυ ρω
 σον Χριστο ον τον α νευ θυ νον ^λ Baρ ρα βαν
 δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το ^λ η μει εις
 δε φθεγ γο με θα ^λ Λη στου του ευ γνω ω μο
 νος την φω νην προς αυ τον ^λ Μνηησθη τι και

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

M B

6
λ

η μων Σωτηρ εν τη Βασι λει ασου

λ **Μ**α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ

δι α **λ** ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον

ται

λ **Η** ζω η φορος σου πλευ ρα ως εξ

Ε δεμ πη γη α να **β**λυζουσα **λ** την Εκ κλη

σι αν σου Χρι στε **λ** ως λο γι κον πο τι ζει

λ **Π**α ρα δει σον **λ** εν τε ευθεν με ρι ζουσα **λ**

ως εις αρ χας εις τε εσσα ρα Ευ αγ γε λι α

τον κο ο σμον αρ δευ ου σα **λ** την κτι σιν

ευ φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως **λ** δι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

δα ασκουσαπροσκυνειν την Βασι λει ανσου
 ρι οι οι ει ρη νο ποι οι
 ο τι αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον
 ται
 Ε σταυρωθης δι ε με ι να ε μοι
 πη γα σης την α φεσιν ε κεν τη θης την
 πλευ ραν ι να κρου νους ζω ης α να βλυ
 σης μοι τοις η ηλοις προ ση λωσαι ι να
 ε γω τω βα α θειτων πα θη μα των σου
 το υ υψος του κρατους σου πιστου με νος
 κρα α ζωσοι ζω ο δο τα Χριστε Δο ο ζα και

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τω Σταυ ρω ω Σω τερ και τω Πα θει σου 6 λ
 χ 6 +
 λ Μα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι
 ε νε κεν δι και ο συ νης λ 6 B ο τι αυ των
 ε στιν η Βα σι λει ει ατωνου ρανων 6 λ
 λ Cταυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η
 κτι σις βλε που σα ε τρε με λ τα θε με λι α
 της γης 6 λ δι ε δο νει το φο βω του κρα τους
 σου λ 6 B φω στη η ρες ε κρυ πτον το λ και του Να
 ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα 6 λ τα
 λ M B M B +
 ο ορη ε τρο μα ζαν λ και πε τραι ε σχι ι
 σθη σαν και Λη στης ο πι στος λ κρα υ γα ζει ει σοι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

B

συν ἡ μιν Σωτηρτο Μνη σθη τι λ
 χ 6
 λ Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει
 δι σω σιν υ μας λ και δι ω ξω σι λ και
 ει πω σι παν πο νη ρον ρη μα καθ υ
 μων λ ψευ δο με νοι ε νεκεν εμου λ
 M B
 λ Το χει ρογραφον η μων λ εν τω Σταυρω
 δι ερ ρη ζας Κυ ρι ε λ και λο γι σθεις εν
 τοις νε κροις λ τον ε κει σε τυ ραν νον ε δη
 σας λ ρυ σα α με νος α παν τας λ εκ δε σμων
 θα να ατουτη A να στασισου λ δι η ης
 ε φω τι σθη μεν λ Φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ βο ω μεν σοι ^M ^B ⁶ ^λ Μνη η σθη τι και η μων Σω
 τηρ εν τη Βα σι λει ασου ⁶ ^λ
^χ ⁶ ^χ ⁶
^λ **X**αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ^λ ο
^B
 τι ο μισθιος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις ⁶ ^λ
⁶ ^M
^λ **O** υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα
^B
 να του λυ σας την δυ να μιν ^λ ⁶ και ε ξα λει
^M
^λ
 ψας ως Θε ος το καθ η μων χει ρο γρα φον
^M ⁶ ^B ⁶ ^λ
 Κυ ρι ε ^λ Λη στου ου την με τα νοι αν ^λ και
⁶
 η μιν πα ρα α σχου μο νε Φι λαν θρω πε ^λ
^M ^B
⁶
 τοις πι ι στει λα τρεν ου σι ^λ Χρι στε ο Θε
⁶
 ο ος η μων και βο ω σι σοι ^λ Μνη η σθη τι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ η μωῶν εν τῇ Βα σι λει α σου ^Μ
^Β ⁶ ^λ
 δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
 πνευ μα τι ^λ
^Μ
⁶ ^λ Τον Πα τε ρα και γι ον και το Πνευ μα
^Β
 παν τες το Α γι ον ^λ ο μο φρο νως οι πι
^Β ^Μ ^Β
 στοι δο ξο λο γειν α ξι ως ευ ξω με θα ⁶
^Μ ^Β
 Mo να α δα Θε ο τη τος ^λ εν τρι σιν υ
^Μ
 πα αρχου σαν υ πο στασε σιν ^λ α συ υγχ
^Β
 τον με νου σαν ^λ α πλην α δι αι αι ρε τον
^Μ
 και α προσι τον ^λ δι ης εκ λυ τρου με θα
⁶
 του πυ ρο ος της κο λα σε ως ^λ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χ ^M καὶ νυν καὶ α ει καὶ εις τους αι
 καὶ ναςτων αι ω νωναμην
 Την Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ
 κι α σπο ρως τε κου σαν σε και Παρ θε νον
 α λη θως και με τα το κον μει να σαν α
 φθορον αυ τη ην σοι προ σα γο μεν εις πρε
 σβει αν Δε εσπο τα πο λυ ε λε ε πται σμα
 α των συγ χω ρη σιν δω ρη σα σθαι πα αν το
 τε τοις κραυ γα ζου σι Μνη η σθη τι και η μων
 Σω τηρεν τη Βα σι λει α σου

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χ^M B
 ε
 λ **Δι** ε με ρι ι ι σαντο τα ι μα τι
 M B
 α μου ε αυ τοις λ ε πι τον ι μα τι
 σμοονμου ε βα λονκλη ρον λ (Δις)
 α μου ε αυ τοις λ ε πι τον ι μα τι
 σμοονμου ε βα λονκλη η ροο ο ο ον λ

Στίχ. Ό Θεδος δ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

χ^M B
 ε
 λ **Δι** ε με ρι ι ι σαντο τα ι μα τι
 M B
 α μου ε αυ τοις λ ε πι τον ι μα τι
 σμοονμου **Δι** ε βα λονκλη η ροο ο ο ον λ

Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἥθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἴματια αὐτοῦ, βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρήθεν ὑπὸ τοῦ Προφήτου «Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον»· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἱτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ό καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Γίδες εἰ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Όμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἐαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρύσασθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἴπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Γεός. Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὡνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἔως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἡλὶ, Ἡλί, λαμὰ σαβαχθανί, τοῦτ' ἐστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἔκει ἐστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὅξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἵδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν. Ο δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἴδού, τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἀνωθεν ἔως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἤγερθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἐκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἴδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Γίδες ἦν οὗτος.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἵματων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

὾τι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ο Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Ο χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Ο Διάκονος: **С**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ιερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ο β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.
Εὐαγγέλιον Η'.

Ο Ιερεὺς: **Ἐ**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Εύαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἔτεροι δύο κακούργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Οἱ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἴμάτια αὐτοῦ, ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ είστηκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἔξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὅξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἡν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ’ αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἐβραϊκοῖς. Οὗτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἔβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ήμας. Ἀποκριθεὶς δὲ ἔτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, δτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἀξια γὰρ ὅν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἡν δὲ ὥσει ὕρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὕρας ἐνάτης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἶπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· ὅντως ὁ ἀνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἐαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἴστηκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὀρῶσαι ταῦτα.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοὶ

•Εγκαλίου Ἀνάγνωσις.

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

’Ωδὴ ε'. Ὁ Είρμος.

$\tilde{H}\chi\phi$ $\pi \leftarrow -$ Δ

χ M ρ, ν

Προςσε ορθρι ι ζωτον δι ευσπλαγχνι

αν σε αυ τον τω πεσον τι κε νω σαν τα α α

τρε πτως και με χρι πα θων α πα θως πο
M B

κυ ψαν τα Λο γε Θε ου **μ** την ει ρη **ν** η **η** νην

۶۰ م دنیا و ایران

πα ρα σχουμοι Φι λανθρωω πε ε

۶

σοι

¶ Ρυφθεντες πο ο δας και προ κα θαρ θεν

۱۷۰

τες μν στη ρι ου με Φε ε ξει του Φει

۶ م نیز اینجا باید باشد

ου νυν Χριστε σου οι υπηρεται εκ Σι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Δ
 ων ε λαιωνος με γα προσο ρος συ υν α νηλιθον
 Α^B Δ
 υ μνουν τες σε Φι λανθρωω πε ε
 Χ^M
 Δ
 θο ξα Πα τρι και Γι ω και Α
 Δ
 γι ω Πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 Μ
 Δ
 τωναι ω νων α μην
 Ο^M Δ
 ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει σθε
 Δ^M
 νυν γαρ ηγ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν
 Δ^M
 θη ναι χερ σι ιν α νομων παν τες δε σκορ πι
 Δ^B
 σθη σε σθε ε με ε λιπον τες ους συ να α
 Δ^B
 α ξω κη ρυ ξαι με Φι λανθρωω πο ον

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Καταβασία.

Προς σε ορ θρι ^χ ι ζω τον δι
 ευ σπλαγ χνι αν σε αυ τον τω πε σον τι κε
 νω σαν τα α α τρε πτως ^β και με χρι πα θων
 α πα θως υ πο κυ ψαν τα Λο γε Θε ου ^μ την ει
 ρη η η νην πα ρα σχου μοι Φι λαν θρω πε
 ε ε

Συναπτή μικρά.

‘Ο Ιερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεὺς: Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεὺς: Τῇς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο χορός: **Ϲ**οί, Κύριε.

‘Ο Ιερεὺς: **C**ù γάρ εἴ̄ ὁ Βασιλεὺς τῆς
εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἄ**μήν.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Γίδος καὶ Θεός μου.

‘Ο Οἶκος.

Τὸν ἕδιον Ἀρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἥκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύη Τέκνον, τῖνος χάριν, τόν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἔτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κακεῖ νὺν σπεύδεις, ἵν ἐξ ὅδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς; συνέλθω σοὶ Τέκνον, ἢ μείνω σοὶ μᾶλλον, δὸς μοὶ λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ὄγνην τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Γίδος καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἰερομάρτυρος Συμεών, Ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὔδελλᾶ Πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἔτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.
Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὔδελλᾶς ἔδυ στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγῶν στόμα.
Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἶλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῇ κρόκῃ.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὓσιαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ίδων ἔφης ὃν Παῦλε, Μαρτύρων νέφος.
Ἐβδομάτη Συμεών δεκάτη ἀπὸ αὐχένα τμῆθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγίου μάρτυρος, Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

Στίχοι.

Ἄν οὐκ ἔγνως τὶς ἐστιν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώσῃ λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Πάπα Ρώμης.

Στίχοι.

Θνήσκων τὶ κράζεις; Σῶτερ, ἡγάπησά σε.
Άλλ' ἡγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

‘Ψπόμνημα Τριωδίου.

Τῇ ἄγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευή, τὰ ἄγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ράπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαιναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἀ δι’ ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὅμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὦ νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἐτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν.

Κεκλεισμένας ἦνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλῶν ὁ Ληστὴς κλείδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὔσπλαγχνία, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

΄Ωδὴ η΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἄχος πτ. Δι

Χ ^M Κατηληνκα κι ι ας αν τι θε ου Παιδες

Β Σ Φει ει ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν ^M _Δ κα

τα Χριστου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον

συ νε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι με λε

τα τον ζω ης κρα του ντα α πα λα μη ^M ον πα α

σα κτι σις ^Δ εν λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω νας

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα

σοι

Δ πο βλε φα α ρων Μα θη ται νυν υ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

M

6

πνον ε ε ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν
 προ σεν χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη
 πως ο λη σθε και μα λι ιστα Σι μων τω κρα
 ται ω ω γαρ μειζων πει ρα γνωθι με Πε ε
 ε τρε ον πα ασακτισις ευ λο γειδο ξα ζουσα
 εις του ους αι ω νας

M

6

λο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα

Δ

σοι

B

M

B

Δ

6

Βε βη λον ε πος τω ων χει λε ων ου πο
 τε προ η η η σο μαι Δε σπο τα συν σοι θα
 νου μαι ω ως ευ γνω μων καν οι παν τες αρ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

νη σων ται ε βο η η σε Πετρος σαρξ ου
 δε αι αι μα ο Πατηρσου α πε κα λυ ψε
 μοισε Ον πα ασακτισις ευ λο γειδο ξαζου
 σα εις του ους αι ω νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα γι ον και

Α γι ον Πνευματον Κυ ρι ον

Βαθιος σο φι ας θιε ι κης και γνω
 σε ως ου παν ε ξη ρευ νη σας α βυσ σον δε
 μου των κρι μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε

ο Κυ ρι ι ος ε φη σαρξ ουν υ παρ χων μη
 καυ χω αρ νη ση τρι ι τον γαρ με Ον πα α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

B

σα κτισις ευ λο γει δο ζα ζου σα εις του ους αι
ωνας
M
Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
M
Δ
τωναι ω νων α μην
Δ Η πα γο ρευ εις Σι ιμων Πε τρε
B
Δ περ πει ση τα α α χος ως ει ρη ται και σοι
Δ
Δ παι δι σκη οι οι α θατ τον προ σε λθου ου ου
Δ
Δ σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ος ε φη
M
Δ
+ Δ πι κρως δα κρυ υ σας ε ζεις ο μως ευ ι ι
+ Δ
Δ λα τον με ον πα σα κτισις ευ λο γει δο
B
Δ
ζα ζου σα εις του ους αι ω νας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

χ̄ M
 Δ̄ ḡ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

Δ̄ M ḡ Στη λην κα κι ι ας αν τι θε ου Παιδες

B ḡ θει ει ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν 6 M κα τα

Χριστου δε φρυ ατ το με νο ον α νο μον συ νε

B M δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα

τον ζω ης κρα του ντα α πα λα μη 6 M Ον πα α σα

κτι σις Δ̄ ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι

ω ω να α ας

Δ̄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Καὶ ὁ α' χορὸς ἄρχεται τῆς Θεοδήτης.

Ἅγιος λατρεῖ Δ̄ Φην τι μι ω τε ραν των

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι
 τως των Σε ρα φιμ ^M ^B την α δι α φθιο ρως Θε
 ον Λο γο ον τε κου σαν ^B ^M την ο ον τως Θε ο
 τοκονσε με γα λυ νο ο με εν ⁶
^M ⁶ Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα

σοι ^Δ

^M ^Δ ο λε θρι ος σπει ρα θιε ο στυ γων
 πο νη ρευ ο με νων θιε ο κτο νων συ να γω
^B ^M γη ε πε στη η Χρι στε σοι ⁺ ^Δ και ως α δι ι
 κον ειλ κε τον Κτι ι στην των α παν των ον
 με γα λυ νο ο με εν ^M ⁶

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Δοξα σοι ο Θεος ος η μων δοξα
σοι

Νομον α γνο ου ουντες οι α σε βεις
φω νας Προφητων τε μελε των τες δι α κε νης
ως προ βατον ειλκον σε τον παντωων Δε σπο
την α δι κως σφα γι α α σαι ον με
γα α λυ υ νο ο με εν

Δοξα Πατρι και Γιω και Α
γιω Πνευμα τι

Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζωην
συν τοις Γραμ μα τευ σιν α ναι ρει σθαι οι I

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

B M B

ε ρεις πα ρε σχο ον πλη γεν τες αυ το φθο νω
 ω κα κι α τον φυ σει Ζω ο δο την ον με
 γα λυ νο ο με εν

M

Δ Δ Δ
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην

Δ Δ Δ
 Ε κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε
 κρο τη σαν Α ναζ σι α γο να συν ρα πι σμω
 η ρω τω ων σε σου δε ψευ δη κα τε ε μαρ τυ
 ρουν και πα αν τα υ πο μει νας α παν τας ε
 σω ω σα ας

M

Καταβασία. Δ Δ Δ
 Την τι μι ω τε ραν των Χε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ρου βιμ ^Δ και εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως
 των Σε ρα φιμ ^M ^Δ την α δι α φιδιο ρως Θε ον
 Λο γιο ον τε κου σαν ^B ^{6.} την ο ον τως Θε ο το
 κονσε με γα λυ νο με ε εν ^Δ

Συναπτή μικρά.

‘Ο Ιερεὺς: ”Ετι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεὺς: Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ιερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, και ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο χορός: Κοί, Κύριε.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

·Ο Ιερεὺς: Ὁτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός: Ἐμήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γέ.

Ἄγιον Ληστηναυθη μερο ο οονδι του Πα
ρα δεισου η ζι ω σας Κυ υ ρι ε
δι κα με τω ζυ υ λω του ου Στααυρου
φω τισο ο ον και σω ω σον με

Κατάληξις: *
με ε ε ε

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

‘Ο Διάκονος: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: **С**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Θ'.

‘Ο Ιερεὺς: **Ἐ**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

‘Ο χορός: **Δ**όξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἴδων τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἥγαπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἴδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὡρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἥδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὅξους, καὶ
ύσσωπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ
στόματι. Ὁτε οὖν ἔλαβε τὸ ὅξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε·
Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε
τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ
τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ
Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη
τοῦ Σαββάτου· ἥρωτησαν τὸν Πιλᾶτον, ἵνα
κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.
Ἡλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου
κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν
ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἥδη τεθνηκότα, οὐ
κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ’ εἰς τῶν
στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε,
καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ
ἔωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστιν ἡ
μαρτυρία αὐτοῦ· κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ
λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ
ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὁστοῦν οὐ
συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἐτέρα Γραφὴ
λέγει· Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ὕπερχος ὦ Γα

χ ^N Γ π ^P
 υ Πασαπνοη αι νε σα ατωτοον Κυρι
 ι ον π ^N αι νει ει τε τον Κυρι ον εκ των
 ου ρα νων ^q αι νει τεαυτον εν τοις υ ψι
 στοις π ^G αυτον ^N πει υ μνος τωω Θεε ω ^φ υ
 υ ^G [♀] Ηι νει τε αυ τοον πα αντες οι Αγγε
 λοι αυ του ^q αι νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυνα
 μεις αυ του π ^G σοι πρε πει υ μνος τωω Θεε
 ω υ
 υ ^G [♀] Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις δυνα
 στει αις αυ του ^q αι νει τε αυ τον ^q κατα το

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πληθίος της μεγαλώσυνης αυτου

πρωτοτοκού οι μου Ισραήλ ε με ε

ε γκα τε λι πε πη γη ην υ δάτος ζω

ης και ωρυζεν ε αυτω φρε αρ συν τε τριμ

με ε νον ε με ε πι ζυ υ λου ε σταυρω

σε τον δε βαραββαν η τη σατο και α α

πελυσεν ε ζεστη ου ρα νο ος ε πι

του τω και ο η λι ος τας α κτι ι ι

νας α πε κρυψε συ δε Ι σρα ηλ ουκ ε

νε τραπης αλ λα θανατω με πα α ρε δωω κας

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α φεις αυ τοι οις Πατερ α γι ε ρ ου γαρ
οι οι δα σι τι ε ποι οι η σαν
η νει τε αυ τον εν η χωσαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλτη ρι ω και
κι θα α ρα
Δυ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο
πρω το το κος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε
ε γκα τε λι πε πη γη ην υ δα τος ζω
ης και ω ρυ ζεν ε αυ τω φρε αρ συν τε τριμ
με ε νον ε με ε πι ζυ υ λου ε σταυ ρω
σε ρ ι τον δε Βα ρα ββαν η τη σα το και α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πελυσε^π^q ε ζεστη ου ρα νο ος ε πι
του τω^χ^q και ο η λι ος τας α κτι ι ι
νας α πεκρυψε^υ^δ συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε
νε τραπης αλ λα θανατωμε πα α ρε δωω κας
α φες αυ τοι οις Πατερα γι ε^χ^q ου γαρ
οι οι δα σι τι ε ποι οι η σαν^η
^η Ηι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα
ανω^π^q
καστον με λος της α γι ας σου σαρ^π^Μ
κος α τι μι ανδι η μας υ πεμει ει νε^π^q τας

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α καν θας η κε φα λη **χ** **ῷ** η ο ψις τα
 εμ πτυ σμα τα αι σι α γο νες τα ρα α πι
 σμα α τα **π** **ῷ** το στο μα την εν ο ζει κε ρα
 σθεισαν χο λην τη γε ευ σει **π** **ῷ** τα ω ω τα τας
 δυσ σε βει εις βλα σφη μι ι ας **χ** **ῷ** ο νω τος
 την φραγ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον **π** **ῷ**
 αι του ο λου σω μα τος ε κτα σεις εν τω
 Σταυ ρω **χ** **ῷ** τα αρ θρα τους η λους και η πλευ
 ρα την λο ογ χην **π** **ῷ** ο πα θων υ περ η μων
 και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας **π** **ῷ** ο συ γ κα
 τα βας η μιν φι λαν θρω πι α **χ** **ῷ** και α νυ ψω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σας η μας ^χ_ῷ παν το δυ να με Σωτηρ ε λε η
σονη μας ^χ_ῇ
η χοις ^χ_ῷ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
λα λαγμου ^χ_ῷ πα σα πνο η αι νε σα ατω
τοονκυ υ υ ρι ι ον ^π_ῷ
ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η
κτισις βλε ε που σα α ε τρε ε με ^π_ῷ τα θε με λι
α της γης δι ε δο ^π_ῷ νη θη σαν φο οβω του ου
κρα του ους σου ^π_ῷ σου γαρ υ ψω θεν τος ση με
ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το ^π_ῷ του Να

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α
 γη δι χως ^χ_q τα μνη μει α η νε ω χθη
 σαν ^χ_q και νε κροι εκ των τα φων ε ξα α νε στη η
 σαν ^π_q Ε κα τον ταρ χος ι δων το θασυ μα
 ε φρι ξε ^γ_λ πα ρε στω σα δε η Μη τηρ σου
 ε βο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως πω ως
 μη θρη νη σω ^χ_q και τα σπλαγ χνα μου
 τυ υ ψω ^χ_q ο ρω σα σε γυ μνον ως κα τα κρι
 τον εν ξυ υ λω κρε ε μα με ε νον ^π_q ο σταυ ρω
 θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων
 κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^γ_λ

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

λα α α μον πι να συν τρι ει ει ψω αυ
 του ου ους ω α ω ω ως σκε ε ε ε ε
 ευ η κε ε ε ρα α με ε ε ε ε ως
 και νυ υ υ υν και αι αι α ει και
 εις τους αι αι ω ω ω ω ω ω νας δι των αι
 ω ω ω νων α α α μην
 Το ον μου ε δω κα α
 αν εις μα στι ε ε ε γωω ω ω σιν το
 δε προ σω πο ο ο ο ο ον μου ουκ α α
 πε ε ε στρα α α α φη φι α πο αι σχ
 υ υ υ υ νης ε εμ πτυ υ υ σμα α α α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α τωων π βη μα τι Πι λα α του ου ου πα α
 ρε ε ε στην και Σταυ ρο ο ον υ πε
 ε ε μει ει ει ει να δι δι α την του ου
 κο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α
 αν

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι
ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον Γ'.

‘Ο Ιερεὺς: Έκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ἄριμαθαίας, εύσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον, καὶ ἤτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν, εἰ ἥδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε,
δόξα σοι.

‘Ο προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ὅει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης χῦμα τὸ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

‘**Υ**μνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γενέσης, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γενέσης τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“**Ο**τι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“**Ο**τι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

όψιμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπισαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κυρίω.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν
ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἄμήν.**

Ο ιερεύς: **Εἰρήνη πᾶσι.**

Ο χορός: **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Ο διάκονος: **Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.**

Ο χορός: **Сοί, Κύριε.**

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

‘Ο Ιερεύς: Τήν εύχην τῆς κεφαλοκλισίας.....

‘Ο Ιερεύς: Κύριε, Ἄγιε, δὲν ὑψηλοῖς κατοικών καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὅκκατι ἐπιβλέπων ἐπὶ πάσαν τὴν κτίσιν, σοι ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου, ἄγιε ἀγίων ἔκτεινον τὴν χείρα σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

‘Ο χορός: Ἄμην.

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο β' Χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'.

‘Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

·Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτησε τὸν Πιλᾶτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. Ἡλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἡλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μῆγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἐκατόν. Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθιος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἡν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐνῷ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Καὶ ἀρχόμενα ψάλμειν τὰ Ἀπόστιχα.

Ἅγιος Ἡ παρ

πασαη κτισις ηλ λοι ουτοο φο ο ο βω
 θε ω ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε
 μα α με νο ο ον Χρι ι ι ι στε ο η
 λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ι ι ζε ε ε
 το ο Δ και γης τα θε με ε λι ι α συ
 νε ε τα ρα α ατ τε ε ε ε το τα
 παν τα συ νε πα α ασχον τω τα πα αν τα
 α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε κου σι
 ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας
 κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σοι π
σοι η

Ὕχος π Δι Στίχος: χ ^M Δ
 Δι ε με ρι σαν το τα
 ι μα τι α μου ε αυ τοις και ε πι
 τον ι μα τι σμονμουε ε βαλον κλη η η
 η η ρον

Δ ^B Δ α ο οςδυσσε βη ης και πα ρα α α
 νο μος ι να τι με λε τα α α κε ε
 ε ε να ι να τι την ζω ην των α α πα
 α αν των θα να α τωω κα τε δι ι ι κα α
 α α σε με γα α α θα α αυ μα α
 χ Δ ο τι ο Κτι στης του ου κο ο ο σμου εις

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

M B Γ

χει ρας α νο ο μωων πα ρα δι ι ι δο ο
 ο ο ται και ε πι ξυλουα νυ ψουταιο
 φι λα α αν θρωπος Δ ι να τους εν Α δη
 δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α
 ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ υ ρι
 ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχοις:

Στίχοις: Δ Ε δω καν εις το βρω μα μου
 χο λην Δ και εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν
 με ο ο ο ο ο ο ξος Δ
 Ση Δ με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η
 α α με ε εμ πτοο ος Παρθε ε νος Δ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

εν Σταυρω Δ λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε
 ε ε νον M ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω
 ασπλα αγ χνα Δ ε τε τρω ω το την καρ δι
 ι ι α αν πι ι κρω ως Δ και στε ναζου ου σα
 ο δυ υ νη η ρως εκ βα α α θους
 ψυ υ υ χης Δ πα ρει ας συν θρι ξι κα τα
 ξαι νου σα α α α κα τε τρυ υ χε ε ε ε
 το δι ο και το στη θο ος τυ πτου ου σα
 α νε ε κρα γε ε γο ε ε ρω ω ω ως οι
 μοι θει ει ο ο ον M τε ε ε κνο ον οι
 οι οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

σμου ου M B τι ε δυς εξ M ο φιδα αλμω ω ων μου
 ο Α μνος του Θε M ου M ο ο θεν αι στρα τι
 αι των Α σω ω μα α α των τρο μω συ νει χο ον
 το λε ε γου ου M Δ ου σαι M Α κα τα λη
 πτε Κυ ρι B ε M Δ δο ο ο ζα α α α σοι
Στίχος: Στίχος: Ο δε Θε ος Βα σι λευς η
 μων προ αι ω νων ειρ γα σα το σω τη ρι
 αν εν με σω της γης

M Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε
 νον Χρι στε ε ε ε ε M σε των παν των
 Κτι στην και Θε ον B η σε α σπο ο ρω ω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ως τε κου^M ου σα ε βο ο ο α α πι ι
 κρω ως γι ε ε ε μου ου που ου το
 κα α α α αλλο ο ο ος ε ε ε δυ τη
 ης μορφη η η ης σου ου φε ρω κα θι ο ρα
 α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε
 ε ε νον σπευ σον ουν α να α α στη η
 η η θι ο πως ι δω κα γω σου την εκ
 νε κρων τρι η με ε ρον ε ζα α να α α
 στα α α α σιν
 Δόξα... Ἡχος πλ. δ'. ^N
 Α Ιε Λο ο ο ζα Πα α
 τρι ι ι και γι ω ^β και Α γι ι ω ω

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α α α πνε ευ μα
 τι δ
 δ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε δ α να βαι
 νον τος σου εν τω Σταυ ρω ω ω ω
 φοβος και αι αι τρο ο ο ο ο μο ος ε πε πε
 σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει δ και
 την γην με εν ε ε κωλυ υ υ ες κα τα πι
 ει ειν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α ας
 σε δι τω δε Α δη ε ε ε πε τρε ε ε πες
 α α να α πε εμ πειν του ους δε ε σμιι ι
 ι ους δι ει εις α να γεν νη η η σιν βρο ο των

ΟΡΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Κριταὶ οὐτων καὶ νεεὶ εἰκρων
ζωηὴ ηηηηηνηλ θεσπασχειν
καὶ αἰ οὐ οὐ οὐ θα α α να α το ον
Φιλα α αν θρωω ω πε δο ο ο ζα
α α α σοι
Και νυ ο ον καὶ α ει ει ει ει ει
καὶ αι ει εις τους αι ω ω ω ω νας
τωων αι αι ω ω ωνωων α α α α α λα
α α μην
Η δηη βαπτε ε ται λα μο
οις α α ποο φα α α σε ε ε ε ως

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πα α α ρα α κρι τωων α δι ι ι ι κων
 και I η ησους δι ι ι κα ζε εται και
 κα τα κρι ι νε ε ται σταυ ρω δι και αι πα
 σχει ει η η κτι ι ι ι σις δι εν σταυ ρω ω κα
 θο ρω ω σα το ον Ku υ υ ρι ι ι 1
 ον δι αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α τος δι δι
 ε ε με ε ε πα α α α σχων δι α γα
 θε ε ε Ku υ υ ρι 1 1 ε δο ο ο
 ξα α α α σοι οι οι οι οι

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

‘Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

άγίου Εύαγγελίου.

‘Ο Ιερεὺς: **Ε**ιρήνη πᾶσι.

‘Ο β’ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Εύαγγέλιον ΙΒ’.

‘Ο Ιερεὺς: **Ἐ**κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εύαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

‘Ο Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

‘Ο χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἦτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον, λέγοντες· Κύριε, ἔμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἴπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἥγερθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἐχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οὕδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἥσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Πληρωθέντων τῶν ἀποσπίχων ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

· Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

· Ο χορός: Ἐλαμήν.

· Απολυτίκιον.

Ἄγιος Διά^{θεός}

Ἄγιος Διά^{θεός} ζη γο ρα σας η μας εκ της κα
 τα ρας του νο μου τω τι μι ωσου Αι μα τι
 τω Σταυρω προση λω θεις και τη λογ χη
 κεν τη θεις την α θα να σι αν ε πη γα
 σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων δο ζα σοι
 (Τρίς) Τὸ τέλος τοῦ τρίτου* σοι οι οι

· Εκπενθῆ.

(Οι χοροὶ ἐναλλαξ τό: Κύριε ἐλέησον ἐκ γ')

· Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ...

”Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλῃ (**κώμῃ**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ϕαλλόντων καὶ ὑπὲρ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ.

Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μήν

ΙΕΡΕΥΣ: **С**οφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ε**ὐλόγησον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** ὅν εὐλογητός Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Ἄ**μήν.

Сτερεώσαι Κύριος ὁ Θεός την ἀγίαν και ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν και ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ Ἑκκλησίᾳ, πόλει και ἐνορίᾳ (**κώμῃ**) ταύτῃ εἰς αἰώνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Τ**ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς
ἡμῶν, δόξα σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Γενέσῃ καὶ
Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') **Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ.

Ο ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ
κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον
ὑπομείνας, διά τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν,
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τοῦ ὄγίου ἐνδόξου καὶ
πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα - ἴδρυτοῦ καὶ
προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς
Κύπρου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τοῦ Ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**) τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ώς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.
ΙΕΡΕΥΣ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: **λ** μήν

‘Η καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.